

[Pia Kjærsgaard]

den skal køre efter egne love, som man nu har praktiseret i 12-13 år.

Det er efter min mening ganske utroligt, at noget parti kan føle interesse eller sympati for den slags. Blandt disse partier er altså det radikale venstre, som forestiller sig forskellige grupper, der hånd i hånd med de ulovlige beboere skal diskutere fremtiden. Gad vide, om dette forslag overhovedet har været i nærheden af en af disse beboere. For skal der ske ændringer, skal det ske efter samfundets love, og de love er man ikke så meget for at følge i Christiania. Man må spørge sig selv, hvad justitsministeren vil foretage sig for at opretholde lov og ro og orden i Christiania. På samme måde kunne man spørge skatteministeren, om der er udestående skatte- og afgiftssager, der ikke er afklaring på, vedrørende Christianias beboere, og hvad han har gjort for at få de ting i orden. Hvad har forsvarsministeren gjort for at hjælpe sundhedskommissionen, der på et tidligere tidspunkt har anset ministeren som ansvarlig for de ulovlige forhold i forbindelse med spisestederne, hvor svineriet 7 år efter stadig væk florerer?

Indstillingen til beslutningsforslaget fra fremskridtspartiets side er klar. Vi siger nej og havde hellere set, at vi havde behandlet et forslag fra regeringen, der én gang for alle gav Christiania dødsstødet.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal heller ikke forlænge debatten på nuværende tidspunkt. Som flere ordførere har været inde på, har vi jo gentagne gange haft Christiania på folketingets dagsorden. Jeg vil dog gerne sige, at en af de effektive måder at undgå, at det kommer på år efter år, rent faktisk er, at der træffes nogle beslutninger om Christiania. Det har vist sig, at dagsordensbeslutninger ikke har været tilstrækkelige, og det er derfor, vi har valgt at fremsætte et forslag til folketingsbeslutning, som er fuldt i tråd med, hvad hr. Dræbye som tidligere ordfører i denne her sag fremlagde under den seneste debat, vi havde i salen om dette spørgsmål.

Jeg synes, det afgørende, når vi diskuterer spørgsmålet om Christiania, er, at vi må konstatere og erkende, at der altså er nogen, der vælger andre måder end os at leve på. Det er det fuldstændig fundamentale, og det er også

det, vi finder i Christiania. Der er alle farver – desværre også nogle, der ikke er lovlige, og de bør naturligvis ikke være der – men der er alle farver i Christiania, og det er det, der gør Christiania noget mere spændende på nogle områder, end det almindelige samfund kan være.

Jeg synes også, det spændende ved Christiania er, at de har haft nogle visioner. Det har været de 1000 visioner. De har ikke kunnet bruges alle sammen – overhovedet ikke – men jeg synes alligevel, at det er mere løfterigt end det, vi så ofte ser i dag: nemlig no future. Der var faktisk en vision om en anden måde at leve på, og det synes jeg er vigtigt at fastholde i vores diskussion, og jeg synes, det er specielt vigtigt, som jeg sagde, i dag, hvor vi så ofte ser mismodet, no future osv. som slagord for samfundet.

Der er altså andre veje og måder at gøre tingene på, og der er altså også andre måder at løse problemerne på end netop dem, som forsvarsministeren nævnte. Fru Anne Grete Holmsgård var inde på, at man inden for rammerne af dette beslutningsforslag kunne forestille sig mange forskelligartede metoder til at finde nogle løsninger. Det fuldstændig fundamentale er, at man inddrager Christianias beboere. Hvis ikke man gør det, får man en konfrontation, men jeg tror, man kan finde nogle løsninger, hvis man positivt inddrager Christianias beboere i arbejdet, og udgangspunktet skal selvfølgelig være, at vi skal prøve på at se, om der ikke er nogen nye veje. Det er trist, hvis vi får et samfund, hvor intet nyt kan lade sig gøre, hvor alt skal være inden for de snævre og eksisterende rammer, hvor der ikke er nye muligheder. Hvilke veje vi så skal lægge for det, synes jeg vi må kunne diskutere.

Fru Anne Grete Holmsgård har været inde på en række muligheder. Det kan være, at det er nogle af dem, man skal tage frem; det kan også være, det er nogle andre. Jeg tror ikke, det behøver at betyde, at vi skal bruge beløb af den størrelsesorden, som forsvarsministeren var inde på. Under ingen omstændigheder bliver de i hvert fald udløst i 1986. Det afgørende er, at vi prøver at komme i gang med en eller anden løsning for Christianias fremtid.

Jeg tror, det er vigtigt, at det ad hoc-udvalg vi får etableret – vist nok først i næste uge – og som skal behandle dette beslut-